

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 160

De predestinatie

Deze vraag werd mij niet voor de eerste keer gesteld en daarna is het nog vaak gevraagd. 'Bent u calvinist of arminiaan?' was de vraag na afloop van een van mijn Bijbellezingen. Zoals gewoonlijk gaf ik het laconieke antwoord: 'geen van beide,' waarop hij reageerde met: 'maar u moet toch één van beide zijn!'

'Waar staat dat in het Woord van God,' gaf ik hem als antwoord en ik voegde daaraan toe dat de woorden van Jozua: 'kiest dan heden, wie gij dienen zult' niet van toepassing kunnen zijn op Johannes Calvijn en Jacobus Arminius, twee vooraanstaande theologen uit de periode van de Reformatie. Ik ging verder met de uitleg dat mijn studies in de leringen en praktijken van Johannes Calvijn veel ideeën aan het licht hebben gebracht waarmee ik niet geïdentificeerd wil worden en dat hetzelfde geldt voor Jacobus Arminius.

Deze uitspraak ontlokte aan de vragensteller de woorden: 'wat ik echt zou willen weten is of u gelooft in predestinatie.' Mijn antwoord hierop was: 'dat hangt af van wat u bedoelt met het woord predestinatie.'

Hierop antwoordde hij snel: 'het Bijbels onderwijs over predestinatie, namelijk dat sommigen op basis van een beschikking van God zijn voorbestemd voor het eeuwig leven, terwijl anderen zijn voorbestemd voor de eeuwige straf.'

'Dat geloof ik niet!' was mijn nadrukkelijk antwoord en vervolgens heb ik uiteengezet dat ik niet geloof dat een dergelijk onderwijs in de Bijbel gevonden wordt als deze correct vertaald en eerlijk geïnterpreteerd wordt. Hierna heb ik de discussie beëindigd door te zeggen dat het onderwerp zeer belangrijk is en dat het essentieel is er uitgebreid tijd aan te besteden om er een passende verhandeling over te geven en,

aangezien het al laat was, dat ik er de volgende avond op zou terugkomen. De vragensteller zei dat hij aanwezig zou zijn en op die avond heb ik, voor zover ik het me kan herinneren in het kort het volgende gezegd:

Het verontrust een voorzichtige student van de Bijbel altijd als hij in een bijbelvertaling een belangrijk woord als vertaling tegenkomt dat niet overeenstemt met de betekenis van het oorspronkelijke Griekse woord. Hij is er nog meer op gebrand als hij de indruk krijgt dat het woord is gebruikt met de bedoeling er een of ander dogma een plaats mee in de Bijbel te geven.

Een duidelijk voorbeeld hiervan vinden we in Handelingen 12:4 (St.Vert.) waar het woord *PASCHA* is vertaald met 'paasfeest.' Aangezien in de overige 28 gevallen waar dit woord voorkomt het telkens correct is vertaald met 'pascha' kun je niet anders dan concluderen dat in dit geval een of andere vertaler heeft besloten dat de pretentieuze nepvertaling dat 'paasfeest' wordt genoemd een plaats moest krijgen in de Schrift; en zo is geschied.

In de zes maal dat het woord *PROORIZŌ* voorkomt, vinden we een dwaling die veel verder is doorgedrongen. Vier maal is dit woord onjuist vertaald met de bedoeling het calvinistische dogma van de predestinatie in de Heilige Schrift te krijgen; een dogma dat hartstochtelijk werd aangehangen en verkondigd door de theologen die de Statenvertaling hebben vertaald.

Het begrip 'predestineren' (voorbesteden) hoort niet thuis in welke vertaling van de Bijbel dan ook. In de theologie wordt het gebruikt om de opvatting onder woorden te brengen dat God alles tevoren heeft bepaald wat zal gebeuren en bepaalde zielen, zelfs voordat zij in deze wereld kwamen, tevoren heeft bestemd voor redding en andere voor verdoemenis. De mensen die deze opvattingen huldigen, kunnen nu wel de naam ervoor vinden in hun Bijbelvertaling, maar een dergelijk dogma kan niet op eerlijke wijze worden gevonden. Aangezien het woord 'voorbesteding' de gedachte in zich heeft dat iemands lot al is vastgesteld voordat hij geboren is, hoort het niet thuis in het Woord van God.

Het Griekse woord dat met 'tevoren bestemd' is vertaald, is, zoals eerder opgemerkt, *PROORIZŌ*. In het Griekse Nieuwe Testament komt het zes maal voor: Handelingen 4:28; Romeinen 8:29,30; I Corinthe 2:7; Efeze 1:5,11. Het is samengesteld uit de woorden *PRO*, dat 'ervoor' betekent, dat wil zeggen ergens voor, of voorafgaand aan en het woord *HORIZŌ*, dat 'bepalen' betekent. Aangezien deze twee woorden in deze samenstelling hun volle betekenis blijven houden, zullen we dieper

moeten ingaan op het hoofdwoord *HORIZŌ*, dat we acht maal in het Nieuwe Testament tegenkomen. De oorsprong ervan ligt in het woord *HORION*, een woord dat de zichtbare bepaling van grenzen van een stam, een stad, of een land aangaf en gewoonlijk vertaald wordt met 'kusten' of 'grenzen' maar dat vertaald moet worden met 'grenslijn.' Het is verder ontwikkeld tot *HORIZŌ*, dat zoals we eerder opmerkten, de betekenis heeft van 'bepalen' en dat vertaald kan worden met verwante woorden als specificeren, afbakenen, markeren en vaststellen. Dat zien we in meer letterlijke vertalingen van de acht verzen waar het voorkomt:

Lucas 22:22 Want de Zoon des mensen gaat wel heen, naar hetgeen **bepaald** is;

Handelingen 2:23 Deze, naar de **bepaalde** raad en voorkennis van God uitgeleverd (Hun heilige rollen waren de 'raad' die Zijn dood tevoren nader hebben aangeduid);

Handelingen 10:42 Deze is Degene, die door God is **bepaald** als rechter over levenden en doden;

Handelingen 11:29 En de discipelen besloten, dat elk van hen naar draagkracht iets **bepaalds** zenden zou tot ondersteuning van de broeders, die in Judea woonden;

Handelingen 17:26 Hij heeft de hun **bepaalde** tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald;

Handelingen 17:31 Een man, die Hij **bepaald** heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken;

Romeinen 1:4 Die **verklaard** is Gods Zoon te zijn in kracht;

Hebreeën 4:7 **Bepaalt** Hij wederom een dag.

Nu we de betekenis van *PRO* en *HORIZŌ* hebben vastgesteld, zijn we in staat de gecombineerde vorm *PROORIZŌ* te onderzoeken.

In Handelingen 4:27 lezen we dat Herodus, Pontius Pilatus, de volken die zij vertegenwoordigen, tezamen met de leiders die de volken (stammen) van Israël vertegenwoordigen, samengekomen waren in Jeruzalem om datgene te doen wat de hand en de raad van God tevoren al bepaald had. We moeten hier opmerken dat deze woorden slechts met één enkele man te maken hebben, namelijk de Here Jezus Christus. Het is ongerijmd hierin een grote algemene waarheid te vinden die inhoudt dat elk onderdeel van leven en dood reeds tevoren vast staat. Het is een ernstige fout om Gods openbaring over een bepaald persoon te nemen en het op alle mensen toe te passen. Het is absoluut waar dat God het leven en de bediening van Jeremia had bepaald al voordat hij geboren was (Jer. 1:5), maar hieruit mag ik niet opmaken dat God ook mijn leven en bediening reeds voor mijn geboorte heeft bepaald. Het volk Israël wist dat hun Messias moest lijden. De profeten waren hierover heel duidelijk geweest en zij hebben zelfs de exacte

woorden gegeven die Hij zou uitspreken aan het kruis. De details van Zijn kruisiging, dood en begraving zijn tevoren specifiek aangegeven. Lucas heeft in dit verband het woord *PROORIZŌ* gebruikt.

In Romeinen 8:29 en 30 komt *PROORIZŌ* tweemaal voor in een context over de waarheid die te maken heeft met Gods volk Israël. De eerlijke student zal dit zonder problemen erkennen en niet proberen deze kostbare waarheid die verteld wordt aan het zaad van Abraham toe te passen op anderen. Dat kan aangetoond worden door Romeinen 1:16; 2:17; 3:1,2; 4:1; 7:1; 8:36; 9:4; 10:1 en 11:1,2 te lezen en te geloven. Deze woorden zijn gericht tot een volk dat bemind wordt door God (zie Hos. 3:1; Jer. 31:3; I Kon. 10:9). Dat de woorden van Romeinen 8 met Israël te maken hebben, is duidelijk te zien in vers 36. Dit is absoluut geen waarheid voor ons in deze tijd, maar het is altijd waar geweest voor Israël.

De woorden van Romeinen 8 zijn gericht tot een volk dat van God een positie heeft gekregen (geroepen) in overeenstemming met Zijn doel. Van hen die Hij tevoren gekend heeft (Amos 3:2; Rom. 11:2) heeft Hij ook tevoren bepaald (*PROORIZŌ*) dat zij gelijkvormig zouden worden aan het beeld van Zijn Zoon, zodat Hij (de zoon) de Eerstgeborene (Vorst) zou zijn onder vele broeders. Bovendien heeft Hij hun die bepaald zijn ook een positie gegeven en die Hij een positie heeft gegeven, heeft Hij ook rechtvaardig verklaard en die Hij rechtvaardig heeft verklaard heeft Hij ook schitterend gemaakt.

Niets in dit gedeelte heeft te maken met de redding van een zondaar. Het gaat om de ontwikkeling van Gods volk Israël, een volk dat door niets gescheiden kan worden van de liefde van God in Christus Jezus.

In I Corinthe 2:7 houdt *PROORIZŌ* verband met de wijsheid van God waarvan Paulus zegt dat hij en zijn medeapostelen daarover in het verborgene spreken, dat wil zeggen dat daarover alleen gesproken werd tot sommige volwassenen (I Cor. 2:6), maar waarover niet gesproken werd met anderen. Deze wijsheid is verborgen, de verborgen wijsheid die God tevoren bepaald heeft, voor de aionen, voor hun verheerlijking.

In Efeze 1:4,5 vinden we de woorden *EKLEGOMAI* (vertaald met 'uitverkoren') en het woord *PROORIZŌ* (vertaald met 'tevoren bestemd') in hetzelfde gedeelte. Hier ontdekken we dat het de speciale zegen voor hen die nu geloven is om te zijn gekozen of verkozen (door de stem van God alleen) voordat Hij deze wereld grondvest, om een speciale positie te vervullen in die wereld. Ja, we zijn verkozen voordat God Zijn orde of systeem op deze aarde vestigt om heilig en onberispelijk te zijn voor Zijn aangezicht. In liefde heeft Hij tevoren bepaald dat wij een plaats als

zonen krijgen en dit alles om het grote werk te verheerlijken van Zijn genade. Voor dit werk zal Hij ons begunstigen in de Geliefde.

God heeft niet bepaald dat u of ik gelovigen in de Here Jezus Christus zouden worden, maar Hij heeft tevoren bepaald dat wij, nu wij kinderen van God zijn, vereerd zullen worden als zonen van God in de komende situatie. God heeft tevoren bepaald dat wij die nu in Christus zijn zonen zullen zijn en niet dat we gered worden.

Ik keer terug tot de vragensteller, die ik nu enige tijd alleen heb laten staan. Ik ben noch calvinist, noch arminiaan. Ik ben een gelovige in de Here Jezus Christus en dat geeft me het recht te zeggen dat ik een kind van God ben (Joh. 1:12). Ik ben op weg mijn positie als zoon van God in te nemen, wat mijn plaats en mijn voorrecht zal zijn in de wereld die komen gaat.

Ik zie af van het trekken van conclusies. De lezer kan het bewijs dat gepresenteerd is afwegen en zijn eigen conclusie trekken.